

съдържание

ПРЕДГОВОР от Стамбеко Песко	9
ДА СЕ НАУЧИМ ДА УМИРАМЕ	15
УМИРАМЕ, ЗА ДА СЕ УЧИМ	87
ПРЕРОДЕНИ ЗА ЖИВОТ	181

Всяко човешко същество носи в себе си божествено начало, което да пробуди. Затова трябва да премине с въодушевление през житейския опит, да преодолее навиците, да върви напред, без да прехвърля собствените си отговорности на други. И така да развие своята чувствителност и да се свърже отново с жизнените енергии на планетата, с помощта на които да осъзнае собствената си природа.

Основна роля в този процес играе позитивната мисъл – ще рече пълноценното участие във всеки аспект от живота, без напрежение. Да се живее с безгрижие, радост и щастие, не е целта, а е най-добрият начин да се постигне. Защото крайната цел е пробуждането на цялото човечество.

Това схващане е част от философията на Фалко Тарасако – основател и духовен водач на Даманхур.

Даманхурската духовност е крайно практична; сложната теория намира директно приложение в действието с цялата необходима отговорност за това. Най-добрият начин да обясним учението на Фалко е да се запознаем с развитието на Даманхур – федерация от общности в областта Пиемонт в Италия с центрове по цял свят; духовна *народност* с хиляди привърженици; философска школа, посветена на езотеричното познание, със своя собствена, оригинална ритуалност.

Даманхурците са мистици със запретнати ръкави, заровили ръце дълбоко в материята; със сърца, устремени към тър-

сене на все нови и нови пътища. Нека си признаем – гаманхурските мъже и жени не са безгрешни. Когато се живее истински със стремежа да се избегне робуването на едни и същи стари модели и в търсене на новото, това неизбежно води до неравности по трасето.

Според учението на Фалко ние израстваме чрез усмивката, позитивната мисъл, любопитството към живота, способността да се учудваме. Тази книга ни води именно натам.

Отвъд живота е смъртта – тоест, отново живот, твърди Фалко.

Да говорим за смъртта, означава да говорим за живота. От момента, в който се родим, започваме да се приближаваме към смъртта. От преход в преход.

За никого не е забавно да си представя настъпването на сетния час. Страхуваме се от неизвестното, привързани сме към тялото си, към вещите, към близките си. Фалко ни предлага просто да не избягваме да мислим за смъртта, да не отричаме присъствието ѝ. И да се оставим на инстинкта си.

Смъртта е спътница в живота ни, ни казва той, също както любовта, надеждата, гладът, любопитството. Оставете ѝ вратата открената, за да може не тя, а самите вие, когато дойде времето, да преминете през нея без тревога.

На следващите страници ще намерите практически съвети как да се подготвим да умрем с осъзнатост и спокойствие, как да придружим и да утешим обичните ни хора по време на техния преход и след това. С лекота, чувство за хумор и сила на духа, както ни подсказва животът.

А трябва ли да умрем, за да се научим? Не може ли без това? Може, но тъй като всяка смърт е едно прераждане, не бива да се страхуваме от думата. Не бива да се страхуваме от нищо според Фалко. Всяко ново познание отваря вратите към ново измерение.

Да се научим да умираме излиза през 1978 г. Другите две книги от настоящия сборник – *Умираме, за да се учим* (1979) и *Преродени за живот* (1983) са части от *Трилогията на инициатата* (заедно със *Седемте алени порти*). За пръв път трите книги за смъртта (и живота), излизат в едно общо издание, и то в България, на български език.

Мнозина се питат кой е начинът да постигнем пълна изява на божественото в нас, как да се обедини отново човечеството в една-единствена божествена форма. Според Фалко Тарасако това се постига посредством позитивна мисъл и отговорни действия, наред с познаването на тайните закони на Вселената, законите на *Магията*.

Важно е да се мисли положително за другите – винаги и във всички случаи, което предполага да сме оптимисти, да умеем да се очароваме от ежедневната действителност и в същото време да сме крайно практични, защото великите идеали живеят чрез постъпките (големи и малки), които произтичат от тях. Важна е най-вече любовта: любов към живота, към другите; към онези, които споделят едни и същи идеали с нас и към останалите, които може би ще ги споделят един ден; важно е да ценим различието и многообразието.

Любовта е енергичност, съпричастност, надежда, въображение, доверие, емоция, даряваща упование в хора, събития и неща; нейното проявление ни помага да се прераждаме непрестанно, във всеки един миг, за да живеем вечно.

Преродени за живот от Фалко Тарасако излиза по времето, когато той въвлеча първите гаманхурци в *Играта на живота*. В гаманхурската философия *Играта* е израз на промяната и непрестанната трансформация, на способността да се възторгваме и да изживяваме пълно всеки миг. Животът е сериозно нещо; още по-сериозно е да го живеем с духовно разбиране, но точно затова е необходимо да не се вземаме твърде

сериозно, да умеем да възприемаме с чувство за хумор най-вече себе си! Това е посланието на *Играта на живота* – водещата нишка в тази книга от настоящата трилогия. Езикът, избран от Фалко Тарасако, често е кодиран, нелек за разбиране, предизвикателен към читателя, макар и авторът да го призовава към възприемане на текста с лекота. Това привидно противоречие също е част от *Играта на живота*.

За да предаде своето послание в процеса на израстването на Даманхур – и като територия, и като дълбочина на възгледите – Фалко прибегва до различни похвати: поезия, философия, експериментални изследвания, живопис, метафоричен и символичен изказ. Именно този е начинът посланието, както неведнъж е уточнявал, да не бъде считано за даденост, за завършено в целостта си, а да бъде постоянно усъвършенствано и разширявано. Животът, твърди той, е проучване, което никога не свършва – в него всеки постигнат резултат отваря нови перспективи за изследване.

Думите на монаха Вадусфадам – ученик на ОроКришна, с които се запознаваме още в *Умиране, за да се учим*, както и репликите на мистериозните персонажи Алфо и Дзела помагат на читателя да се свърже с вътрешния си свят, да се заслуша в гласове, идващи от собствената му съкровена същност.

За всеки от нас тези текстове биха могли да положат началото на едно прераждане.

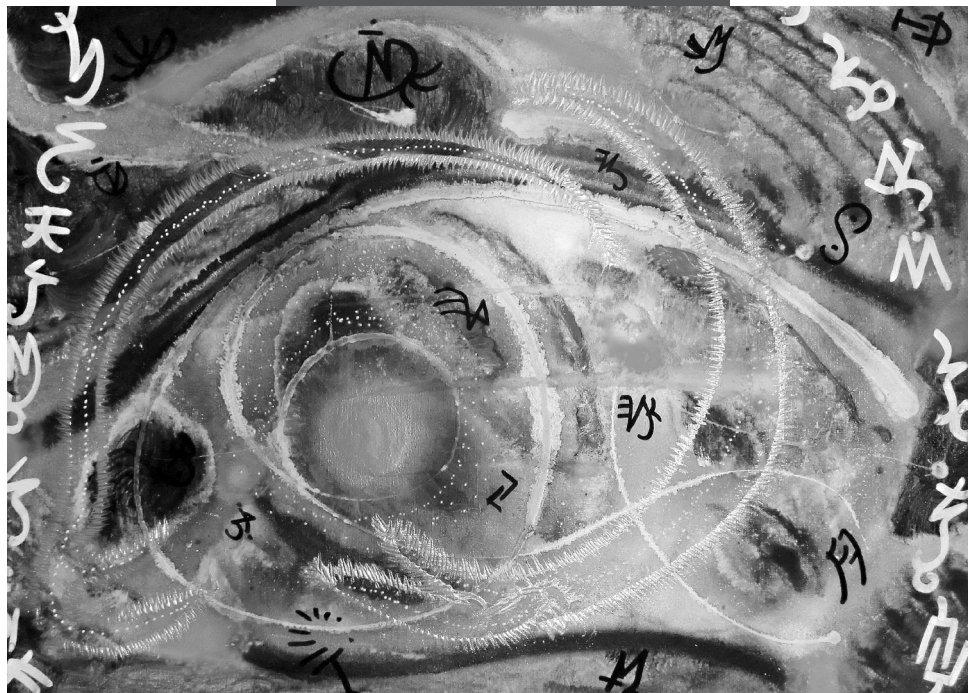
СТАМБЕККО ПЕСКО

Към читателя

Тази книга е съставена от три текста, за пръв път обединени в общо издание. Стилът и терминологията на Даманхурската езотерична школа вероятно са нови за вас, но ще усетите, че думите работят на друго ниво, задвижват механизма на спомена за едно познание, което носим изначално в себе си. Повечето бележки под линия присъстват в оригиналните италиански издания и са предадени тук буквално с обозначението *Бел. ит. изд.* Обръщението *Господи*, използвано от автора, е насочено не конкретно към християнския бог, а към висшата божествена съзидателна сила.

Някои от термините ще се окажат познати на онези, които са прочели *Езотерична физика* от Койоте Кардо (издадена от ИК Кибее, 2020) – първата книга на български език от поредицата *Философска школа на Даманхур*. Числата, посочени като резултат от гадателска техника, са от *Книга на синхронността*, създадена от Фалко Тарасако, чието публикуване в България предстои.

Ингарна

Селфична картина от Оберто Аирауди